

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 3T/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814010468
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Noema Turanovičová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814010468.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prievidzi samosudkyňou JUDr. Noemou Turanovičovou v trestnej veci obžalovanej L. H. na hlavnom pojednávaní dňa 20. októbra 2015 takto

rozhodol:

Obžalovaná L. H., nar. XX.X.XXXX v Bojniciach, trvale bytom J., M. R. I. č. XXX/XX,

je vinná, že:

dňa 25.7.2013 asi o 18.00 hod. v Novákoch, na Ul. J.C. E. č. XXX/X, po predchádzajúcom výslovnom zákaze vlastníka nehnuteľnosti poškodeného M. Y., nar. XX.X.XXXX, aby sa viac do jeho domu nevracala, že tam už nemá nikdy viac prísť, že si to neželá, svojvoľne vstúpila bez jeho súhlasu do rodinného domu č. XXX/X na Ulici J. C. E. v Novákoch tak, že cez balkónové dvere vedúce z terasy vošla do kuchyne rodinného domu, odtiaľ cez kuchyňu prešla smerom k obývacej izbe, v dome krátko i zotrvala, následne, pretože odmietala z domu odísť, bola opätovne vytlačená vlastníkom domu poškodeným M. Y., pričom si bola vedomá, že v dome býva E. Y., nar. X.X.XXXX, a M. Y., nar. XX.X.XXXX, pri vytláčaní z domu sa tomuto bránila,

t e d a :

neoprávnene vnikla do obydlia iného, neoprávnene tam zotrvala a čin spáchala voči chráneným osobám - osobám vyššieho veku,

t ý m s p á c h a l a :

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona, s poukazom na § 139 písmeno e) Trestného zákona,

a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 194 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j) Trestného zákona, §

38 odsek 3 Trestného zákona, § 51 odsek 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá osobným listom ospravedlniť sa poškodeným E. Y. a M. Y., obaja bytom J., Ul. J.C. E.. XXX/X.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul obžalovanú L. H. (ďalej len obžalovaná), vypočul svedka - poškodeného M. Y. (ďalej len poškodený), svedkyňu - poškodenú E. Y. (ďalej len poškodená), svedkov M. Y., F. Y., K. V., oboznámil sa s listinnými dôkazmi.

Obžalovaná spáchanie skutku, ktorý jej kládla za vinu podaná obžaloba, poprela. Poprela, žeby v dome poškodených bola dvakrát, prvýkrát bola, no druhýkrát už v dome vôbec nebola, bola len na terase domu. Určite do nikoho nestrkala, nebila sa. Prišla pozrieť syna M., ktorý bol krátko predtým zverený do starostlivosti starých rodičov - poškodených.

Poškodený vypovedal, že robil pri vchodových dverách, keď prišla obžalovaná, či môže ísť pozrieť syna. Pretože počul krik, dobehol do domu, čo sa robí. Manželka - poškodená mu povedala, že obžalovaná chce zobrať M.. V tom čase už bolo rozhodnuté, že vnuk bol zverený do ich starostlivosti. Obžalovaná hovorila, že chce syna vziať do Kanianky. On sa opýtal obžalovanej, že načo teda prišla, či pozrieť syna alebo ho vziať, ak pozrieť, nech sa páči. Obžalovaná sa hodila na syna, hovorila mu stále, aby išiel s ňou, že mu robia zle, nadávala na nich. Vnuk plakal, ako ho obžalovaná držala, nedalo sa ho odtrhnúť. Pre správanie obžalovanej zobral obžalovanú von, vytlačil ju pred dvere a vtedy jej povedal, že ju tam viac nechce vidieť, aby tam viac v živote neprišla, že si to neželá, že je tam poslednýkrát. Obžalovaná odišla i so svedkom V. von pred bránu. On sa vrátil k svojej práci, po chvíli uvidel, že svedok je tam sám, a tak sa išiel pozrieť do domu. V čase jeho príchodu sa obžalovaná už trmala s mladými, stále chcela syna zobrať preč. Vnuk sa pred ňou schoval pod stôl, stále plakal, bol rozrušený. On obžalovanú opäť vytlačil von, stále kričala obžalovaná na syna, hodila sa na zem, že ju on zbil, že jej láme ruky, vykrúca jej ich. To však nebola pravda. Bola privolaná polícia. Obžalovaná sa vytláčaniu bránila, trmala sa. Druhýkrát vbehla do kuchyne, chcela ďalej vojsť do obývacej izby, no ženy ju v dome nepustili. Druhýkrát obžalovanú nijako nevykazoval z domu, len jej povedal, že či nepočula, že tam nemá chodiť. Obžalovaná vie jeho vek a vek jeho manželky, poznajú sa asi 12 rokov ešte z času pred narodením vnuka. Svedok V. už druhýkrát na pozemok nevošiel.

Poškodená vypovedala, že ich vnuk maloletý M. im bol predbežným opatrením súdu zverený do starostlivosti. V čase skutku bola ona, vnuk a obe svedkyne na terase ich domu, manžel - poškodený robil niečo, opravoval vpredu domu. Prišla obžalovaná s tým, že im povedala, aby sa jej syn - maloletý obliekol, lebo idú k starkému do Kanianky. Žiadala obžalovanú, že sa musia porozprávať, tá ju nepočúvala, stále len hovorila synovi, aby sa obliekal. Poškodený prišiel, že prečo obžalovanú nepustia. Povedala poškodenému, že veď obžalovaná neprišla syna pozrieť, ale vziať. Poškodený sa jej teda opýtal, že načo prišla, pozrieť alebo si ho vziať. Obžalovaná išla do domu, vnuk ležal na gauči, bol v šoku, plakal, obžalovaná sa na neho hodila. Vnučka M. ho ukludňovala, žiadala ju ona, aby vnuka nebrala, nechala. Poškodený vtedy vytlačil obžalovanú, vytlačil ju za ruky von a žiadal ju, aby dala vnukovi pokoj. Bránila sa vytlačeniu, držal ju poškodený za ruky, trmala sa, nekopala ho ani neudierala. Keď už bola obžalovaná na terase, poškodený jej i povedal, že ju tam, teda u nich v dome, nechce viac vidieť, že na jeho pozemok už nesmie viac vkročiť. Ona išla za vnukom do domu, cez spáľňové okno ešte chcela obžalovanej povedať, že toto všetko ona nechcela. Vtedy sa obžalovaná ohradzovala, že nábožnica - vy ste to nechceli, už ste tu dávno nemali byť. Vrátila sa za vnukom a s vnučkou M. ho tíšili. Cez okno na obývacej izbe videla, ako sa obžalovaná vracala, otvorila dvere a cez dvere na kuchyni vošla do kuchyne, vošla do obývacej izby. V izbe opäť vnuk sa bál obžalovanej, že ho zoberie, zakrýval sa dekou. Poškodený sa vrátil a tak isto vytlačil obžalovanú von. Vnučke M. povedali, aby privolala políciu, bola privolaná i mestská polícia, pretože tá má sídlo blízko ich domu, tá i prišla prvá. Ona už na terase domu nebola, pretože ostala s vnukom. Poškodená popísala, že pri druhom vojení obžalovaná smerom na poškodeného natŕčala tvár, asi ho tak chcela vyprovokovať. Obžalovaná určite vie jej vek a

vek poškodeného, poznajú sa už dlhšiu dobu, je matkou ich vnuka. Svedok V. už druhýkrát na pozemok nevošiel.

Svedkyňa M. Y. vypovedala, že obžalovaná prišla, kričala na syna, aby sa obliekol, že idú za starkým do Kanianky. Na to jej poškodená povedala, že vnuk nikam nejde, že sa musia porozprávať o tom, že bolo vydané predbežné opatrenie o zverení vnuka im. Obžalovaná jej na to odpovedala, že sa nemá o čom rozprávať, nech sa syn oblečie. V tom čase prišiel poškodený na terasu s tým, že sa pýtal, čo sa deje, pretože jemu obžalovaná pred tým, ako vchádzala, povedala, že ide syna len pozrieť. Obžalovaná vošla do obývacej izby, vtedy so súhlasom poškodeného, pretože povedala, že ide syna pozrieť. Maloletý plakal, bál sa, obžalovaná ho vyzývala, že má ísť s ňou. Vtedy ju poškodená vyzývala, aby odišla, nereagovala, poškodený ju vytlačil z domu von a povedal jej, aby sa viac nevracala, že si to nepraje. Obžalovaná sa bránila, takým spôsobom, že natŕčala tvár, vytlačil ju za ruky, neudierala poškodeného, nekopala do poškodeného. Obžalovaná odišla. Poškodená sa vrátila do obývacej izby za maloletým, tíšili ho. Po chvíli uvidela, cez obývačkové okno obžalovanú, ako sa vracia, preto sa z obývacej izby presunuli do kuchyne. Obžalovaná sa do domu dostala cez kuchynské dvere, tlačila sa do obývacej izby, vošla až do obývacej izby. Jej maloletý syn sa triasol, schoval sa pod stôl. Vtedy opäť obžalovanú vytlačil poškodený na terasu, na terase do neho sácala, strkala, nie pri tom, ako ju vytlačal. Na terase bola ona s matkou a poškodený, starká - poškodená ostala s vnukom. Obžalovaná sa na terase hodila na zem. Privolala políciu. Určite obžalovaná vie o veku oboch poškodených, veď ako matka ich vnuka sa zúčastňovala viacerých osláv, poznajú sa ešte pred narodením maloletého. Svedok V. už druhýkrát na pozemok nevošiel.

Zhodne vypovedala i svedkyňa F. Y..

Svedok K. V. potvrdil, že prišiel spolu s obžalovanou do domu poškodených, obžalovaná chcela vziať syna k jej otcovi do Kanianky. V dome sa syn obžalovanej rozplakal, vznikla hádka medzi obžalovanou a poškodenou. Bolo im obom aj vulgárne nadávané. Boli vyzvaní, teda i on, aby opustil pozemok, čo on uposlúchol. Vyšli na ulicu, no po chvíli sa obžalovaná vrátila zozadu na terasu domu a odtiaľ on už len počul krik. On už na pozemku nebol. Od obžalovanej sa dozvedel, že mala byť napadnutá poškodeným. Situácia vznikla pre syna obžalovanej, ktorý bol napriek jej nesúhlasu zverený do starostlivosti poškodených.

Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi - rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14P/33/2013 z 23.7.2013, týkajúcimi sa rozhodnutia o dočasnom zverení maloletého M. do starostlivosti starých rodičov - poškodených, rozsudok sa stal vykonateľným 25.7.2013, listom vlastníctva, z ktorého vyplýva, že vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti rodinného domu na Ulici J. C. E. č. XXX/X v Novákoch je poškodený.

Zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 2 písmeno a), odsek 3 písmeno a) Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá a čin spácha závažnejším spôsobom konania - násilím, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 voči chránenej osobe.

Obydlím sa v zmysle ustálenej súdnej praxe a prihliadnuc i ustanovenie § 122 odsek 5 Trestného zákona rozumie dom alebo byt iného alebo iné priestory slúžiace na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté.

Podľa § 122 odsek 7 Trestného zákona trestný čin je spáchaný násilím, ak páchatel použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel použil násilie proti veci iného.

Podľa § 139 odsek 1 Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie

- a) dieťa,
- b) tehotná žena,
- c) blízka osoba,
- d) odkázaná osoba,
- e) osoba vyššieho veku,

- f) chorá osoba,
- g) osoba požívajúca ochranu podľa medzinárodného práva,
- h) verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona, alebo
- i) svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ.

Osobou vyššieho veku sa v zmysle § 127 odsek 3 Trestného zákona rozumie osoba staršia ako šesťdesiat rokov.

S prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dôkazy jednotlivo i súhrnne, z nich predovšetkým na výpoveď poškodených, svedkov M. a F. Y., mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaná dňa 25.7.2013 neoprávnene vnikla do obydľia iného, neoprávnene tam zotrvala a čin spáchala voči chráneným osobám - osobám vyššieho veku. Prihliadnuc na tieto dôkazy mal súd bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že po tom, čo bola obžalovaná vyzvaná a upozornená majiteľom domu, aby sa viac do domu poškodených nevracala, že tam nemá čo robiť, že si viac neželá, aby tam prišla, sa do domu vrátila, vošla do domu v dome a pozemku k domu patriacemu, neoprávnene zotrvala. Výsluchmi hore uvedených svedkov však súd nemal preukázané, žeby obžalovaná pri tom použila násilie, teda žeby trestný čin bol spáchaný násilím tak, ako to má na mysli ustanovenie § 122 odsek 7 Trestného zákona, a ako to kládla za vinu obžalovanej skutková veta obžaloby prokurátora. Svedkovia síce popísali určité aktívne správanie obžalovanej - trmanie sa, vystrkovanie tváre voči poškodenému, no žiadny zo svedkov nevypovedal, žeby obžalovaná po tom, čo po druhýkrát po vyvedení z domu a vyzvaní, aby sa do domu nevracala, a opätovne sa do domu vrátila, použila voči poškodenému resp. niektorej inej tam prítomnej osobe násilie. Prihliadnuc na tieto dôkazy a skutočnosti potom súd dospel k záveru, že konaním obžalovanej došlo tak po stránke subjektívnej ako i objektívnej k naplneniu zákonných znakov len zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, 3 písmeno a) Trestného zákona s a nie i podľa odsek 2 tohto paragrafu a v tom smere potom i upravil súd skutkovú vetu rozsudku. I keď je pravdou, že motívom konania obžalovanej bol kontakt s jej maloletým synom, obžalovaná si bola vedomá rozhodnutia súdu o zverení do starostlivosti syna poškodeným, bolo jej povinnosťou, i keď možno ako matka s rozhodnutím súdu vnútorne nesúhlasila, rozhodnutie súdu rešpektovať, nesprávať sa svojvoľne, a rozhodne rešpektovať domovú slobodu a jej nedotknuteľnosť.

Štát chráni obydlie človeka. Zaručuje a chráni domovú slobodu pred páchatelmi, ktorí ju svojim konaním narúšajú. Chráni ju pred neoprávnenými zásahmi zo strany tretích osôb. Obžalovaná svojim konaním porušila tento záujem spoločnosti.

Súd sa oboznámil sa i so správami a charakteristikami osoby obžalovanej č.l. 76-77, z ktorých vyplýva, že obžalovaná nebola postihnutá v priestupkovom konaní za žiaden priestupok, nebola súdne trestaná.

Pri ukladaní trestu súd zohľadnil základné zásady ukladania trestu, vyplývajúce z ustanovenia § 34 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pri určovaní druhu a výmery trestu, zohľadniac spôsob spáchania činu, jeho následok, u obžalovanej súd vzhľadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písmeno j) Trestného zákona - viedla riadny život, nevzhľadol žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona a potom použitie ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona a pri jeho použití úprava trestnej sadzby, z ktorej súd pri ukladaní trestu má vychádzať, pri ukladaní trestu prihliadnuc i na osobu obžalovanej, jej pomery, možnosť nápravy a pri zohľadnení aj okolností, za ktorých k spáchaniu skutku došlo, motívu konania obžalovanej, a všetkých týchto okolnosti potom dospel k záveru, že trest na spodnej hranici trestnej sadzby, vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej v skúšobnej dobe, výkon ktorého sa jej podľa § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a § 51 odsek 2 Trestného zákona podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, za súčasného uloženia povinnosti podľa § 51 odsek 4 písmeno e) Trestného zákona sa osobným listom ospravedlniť sa poškodeným E. Y. a M. Y., obaja bytom J., Ul. J.C. E. č. XXX/X, v dostatočnej miere bude plniť účel trestu z pohľadu individuálnej ako i generálnej prevencie.

Takýto trest potom súd hodnotil ako primeraný, spravodlivý a zákonný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa oznámenia, rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.